Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Lorina Ciubotaru
Dosarul nr. 2r-2608/25
(2-21068783-02-2r-30122025)

**D E C I Z I E**

30 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Eleonora Badan-Melnic

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Grigore Mocanu, în interesele lui Andrei Miron,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 noiembrie 2025, prin care s-a respins cererea privind repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins acțiunea ca fiind tardivă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Miron către Alexandru Miron și Rodica Neamțu, intervenient accesoriu notarul Rodica Semionov cu privire la declararea nulă a certificatului de moștenitor legal și contractului de vânzare-cumpărare, compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

**Circumstanțele cauzei:**

La data de 6 mai 2021 Andrei Miron a depus cerere de chemare în judecată către Alexandru Miron și Rodica Neamțu, intervenient accesoriu notarul Rodica Semionov, prin care a solicitat repunerea în termen a acțiunii, declararea nulă a certificatului de moștenitor legal nr.14-511 din 27.11.1991 și a contractului de vânzare-cumpărare nr.1637 din 02.04.2002 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședinței de judecată la faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare avocata Oxana Ivanov, în interesele pîrîtei Rodica Neamțu a înaintat cerere privind excepția de tardivitate, solicitând admiterea acesteia și respingerea cererii de repunere în termen.

În motivarea cererii, s-a indicat că reclamantul Andrei Miron a omis termenul de adresare în instanța de judecată cu privire la anularea certificatului de moștenitor legal și a contractului de vânzare-cumpărare, în temeiul prevederilor art. 391 Cod civil și art. 74 Cod civil (în redacția anterioară din 1964), fiind depășite termenele de 29 ani, respectiv 18 ani.

S-a susținut, că depășirea termenului de prescripție extinctivă este confirmată și prin actele procedurale din dosar, și anume:cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Miron la 11.05.2018; încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 2-1243/18 din 24.07.2018; cererea depusă de Andrei Miron la 31.01.2020; încheierea Judecătoriei Chișinău,

sediul Buiucani, nr. 2-1243/18 din 10.05.2020; decizia Curții de Apel Chișinău din 03.09.2020.

Totodată reprezentantul pîrîtei a menționat, că reclamantul Andrei Miron, deși cunoștea cu certitudine despre actele contestate încă din anul 2018, a omis termenul legal de sesizare a instanței de judecată, neexistând temeiuri legale pentru repunerea acestuia în termen.

**Poziția instanței de fond:**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 noiembrie 2025, s-a respins cererea reclamantului Andrei Miron privind repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată. S-a admis cererea privind excepției de tardivitate invocată de avocata Oxana Ivanov, în interesele pârâtei Rodica Neamțu. S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Miron către Alexandru Miron și Rodica Neamțu, intervenient accesoriu notarul Rodica Semionov cu privire la declararea nulă a certificatului de moștenitor legal și contractului de vânzare-cumpărare, compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind depusă tardiv.

**Solicitarea recurentului:**

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 5 decembrie 2025 avocatul Grigore Mocanu, în interesele lui Andrei Miron, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 noiembrie 2025, solicitînd casarea acesteia, cu restituirea cauzei instanței de fond pentru examinare.

**Argumentele părților:**

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că nu este de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, precum și cu soluția adoptată, considerând-o neîntemeiată, contrară prevederilor legale și drepturilor omului, motiv pentru care solicită casarea acesteia și restituirea cauzei la rejudecare.

Recurentul a invocat că asupra unor aspecte similare instanța de recurs s-a pronunțat anterior prin decizia nr. 2r-2006/24 din 21 octombrie 2024, prin care Colegiul civil al Curții de Apel a casat încheierea din 16 mai 2024 și a dispus trimiterea cauzei la rejudecare, reținând că „orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime”.

De asemenea, recurentul a menționat că, la momentul perfectării actelor privind succesiunea, reclamantul Andrei Miron nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, fiind plecat la muncă peste hotare în perioada anilor 1990–2000, astfel că nu ar fi avut posibilitatea de a participa la procedura succesorală.

Acesta susține că fratele său, Alexandru Miron, prin înșelăciune și fără consimțământul său, ar fi obținut certificatul de moștenitor legal nr. 14-511 asupra bunului succesoral rămas după decesul părinților, constând în casa de locuit situată în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Cartușa nr. 63.

Ulterior, la data de 02.04.2002, imobilul respectiv a fost înstrăinat prin contract de vânzare-cumpărare către Vladimir Neamțu și Rodica Neamțu. La data de 31.10.2018, Vladimir Neamțu a decedat, iar intimata Rodica Neamțu a dobândit și cota-parte a soțului decedat în temeiul certificatului de moștenitor legal din 11.07.2019.

Recurentul a mai susținut că, potrivit regulilor succesorale, bunul imobil urma să fie împărțit în cote-părți egale între moștenitorii legali, respectiv Andrei Miron și Alexandru Miron. În opinia sa, certificatul de moștenitor legal ar fi fost emis în mod fraudulos, în lipsa consimțământului său și fără existența unor acte justificative, fiind astfel „fabricat" în mod ilegal, ceea ce l-a lipsit de dreptul de a moșteni cota sa succesorală.

Totodată, recurentul a solicitat repunerea în termen, motivând că începând cu anul 2002 a suferit traumatisme și leziuni corporale grave, fiind supus unor intervenții chirurgicale la nivelul capului și aflându-se în continuare la evidența medicului, fapt confirmat prin acte medicale anexate la dosar. Acesta a arătat că starea sa de sănătate a necesitat tratamente de reabilitare îndelungate, motiv pentru care nu s-a putut adresa în termen instanței de judecată.

De asemenea, recurentul a invocat că se află într-o situație socială dificilă, fiind lipsit de locuință stabilă, fără posibilități de muncă, cu o stare de sănătate precară, inclusiv în urma unor intervenții chirurgicale, susținând că a fost prejudiciat grav prin acțiunile fratelui său.

În opinia recurentului, instanța de fond nu ar fi examinat în mod echitabil cauza, limitându-se la invocarea unor pretinse încălcări procedurale, fără a analiza în ansamblu probele administrate.

Totodată, acesta a susținut că starea sa de sănătate constituie un motiv întemeiat pentru repunerea în termen, iar refuzul instanței ar echivala cu încălcarea principiului accesului liber la justiție, garantat de lege, care presupune dreptul persoanei de a se adresa instanței competente pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

**Termenul de declarare a recursului:**

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul Civil a constatat că, încheierea recurată a fost emisă la data de 24 noiembrie 2025, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 8 decembrie 2025. Astfel, Colegiul conchide că recursul este depus în interiorul termenului legal.

**Aprecierea instanței de recurs:**

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii".

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) și (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile

încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art.27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu prevederile art.116 Cod de procedură civilă (1)Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. (3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). (4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

În conformitate cu prevederile art. $186^1$ alin. alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Din materialele cauzei s-a constatat că, prin prezenta acțiune, reclamantul Miron Andrei solicită declararea nulității certificatului de moștenitor legal nr. 14-511 din 27.11.1991 și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1637 din 02.04.2002, invocând viciu de consimțământ.

Totodată, odată cu depunerea cererii de chemare în judecată, Andrei Miron a solicitat, în temeiul art. 116 Cod de procedură civilă, repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, motivând că s-a aflat în instituții medicale, fiind diagnosticat cu traumatisme și încadrat în grad de invaliditate.

Reprezentantul pârâtei, avocata Oxana Ivanov, a invocat excepția de tardivitate, susținând că reclamantul a omis termenul de prescripție extinctivă de 3 ani în interiorul căruia își putea valorifica dreptul la acțiune.

Conform art. 7 alin. (6) Cod civil (în redacția începând cu 01.03.2019), dispozițiile legii noi privitoare la termenele de prescripție atât extinctivă, cât și achizitivă (uzucapiune) se aplică termenului de prescripție care a început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare și nu a expirat înainte de acea dată. În acest caz, termenul curs anterior se ia în cont. Începutul, suspendarea și întreruperea termenului de prescripție se determină, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a legii noi, de legea veche.

Art.267 din Codul civil (în redacția de până la 01.03.2019): (1) Termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Art.277 din Codul civil (în redacția de până la 01.03.2019): (1) Cursul prescripţiei extinctive se întrerupe: în cazul intentării unei acţiuni în modul stabilit; (2) După întreruperea cursului prescripţiei extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs pînă la întreruperea cursului prescripţiei extinctive nu se include în noul termen de prescripţie extinctivă.

În conformitate cu prevederile art. 345 alin. (1) Cod civil, persoana îndreptățită are dreptul să invoce anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la art. 339, 341 și 343 în termen de 6 luni de la data când a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității.

Analizând prevederile legale în coroborare cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil reține că din probele administrate rezultă cu certitudine, că reclamantul Andrei Miron cunoștea despre eliberarea certificatului de moștenitor nr. 14-511 din 27.11.1991 și despre încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1637 din 02.04.2002 încă din perioada 2015-2016, iar la 11 mai 2018 le-a contestat în instanța de judecată (f.d. 56-58, vol. I).

Mai mult, pârâta Neamțu Rodica este proprietara imobilului ce constituie obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1637 din 02.04.2002, bun înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 04.04.2002, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile eliberat la 12.01.2018 (f.d. 97-99, vol. I), anexat inclusiv de către Andrei Miron la materialele cauzei (f.d. 76, vol. I). Aceste circumstanțe confirmă că reclamantul avea posibilitatea reală de a lua cunoștință despre actul juridic contestat cel târziu la data de 12.01.2018.

În acest context, Colegiul judiciar reține că, potrivit probatoriului administrat, dreptul la acțiune al lui Andrei Miron a început să curgă la 12.01.2018 (data eliberării extrasului din Registrul bunurilor imobile) și a expirat la 12 iulie 2018. Termenul a fost întrerupt, în condițiile art. 277 alin. (1) lit. a) Cod civil (în redacția anterioară intrării în vigoare a modificărilor din 01.03.2019), prin depunerea la 11 mai 2018 a cererii de chemare în judecată privind contestarea actelor juridice (f.d. 56-58, vol. I), cu începerea unui nou termen de prescripție.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 19 mai 2020, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2020, cererea a fost scoasă de pe rol, ceea ce a determinat începerea curgerii unui nou termen de prescripție din 03 septembrie 2020.

Astfel, noul termen de prescripție a expirat la 03 martie 2021, însă prezenta cerere de chemare în judecată a fost depusă la 06 mai 2021, cu depășirea termenului legal, fiind solicitată concomitent repunerea în termen.

Acestea fiind constatate, Colegiul civil conchide că prima instanță în mod corect a reținut circumstanțele de fapt ale cauzei, a aplicat în mod corespunzător normele de drept material și procesual incidente raportului juridic litigios și a ajuns la concluzia întemeiată privind tardivitatea acțiunii și lipsa temeiurilor pentru repunerea în termenul de prescripție extinctivă.

Alegațiile recurentului privind pretinsa încălcare a dreptului de acces la justiție și aplicarea eronată a normelor de drept material nu pot fi reținute, întrucât instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele relevante, cu respectarea principiilor contradictorialității și egalității armelor.

Invocarea stării de sănătate și a pretinselor impedimente obiective pentru exercitarea dreptului la acțiune a fost analizată de instanța de fond, însă nu a fost confirmată în mod concludent ca circumstanță de natură să justifice repunerea în termen. Simpla prezentare a

unor acte medicale, fără demonstrarea imposibilității efective și continue de exercitare a dreptului de sesizare a instanței, nu este suficientă pentru a înlătura efectele termenului de prescripție extinctivă.

De asemenea, susținerea recurentului potrivit căreia dreptul la acțiune ar fi fost exercitat în termen nu corespunde materialului probator administrat, din care rezultă că acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască despre actele juridice contestate cu mult anterior introducerii acțiunii, inclusiv prin acces la informațiile din Registrul bunurilor imobile și prin posesia de facto a imobilului de către terți încă din anul 2002.

În ceea ce privește pretinsa imposibilitate de cunoaștere a actelor juridice contestate, Colegiul reține că diligența minimă impusă titularului unui drept presupune verificarea situației juridice a bunului pretins lezat, iar pasivitatea îndelungată a recurentului nu poate fi convertită într-un motiv justificat de repunere în termen.

Totodată, argumentul privind presupusa încălcare a accesului liber la justiție este nefondat, întrucât dreptul de acces la instanță nu este unul absolut, ci este supus unor condiții de exercitare, inclusiv respectarea termenelor de prescripție stabilite de lege. Limitarea exercitării acestui drept prin termene legale urmărește un scop legitim, respectiv asigurarea securității raporturilor juridice și stabilității circuitului civil.

În acest sens, Colegiul civil reține că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile legale privind prescripția extinctivă și repunerea în termen, realizând o analiză completă a circumstanțelor cauzei și a probatoriului administrat, fără a încălca drepturile procesuale ale părților.

Colegiul subliniază că abordarea recurentului, în speță, evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune admiterea recursului.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de avocatul Grigore Mocanu, în interesele lui Andrei Miron.

Din considerentele menționate, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Grigore Mocanu, în interesele lui Andrei Miron și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 noiembrie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

**d e c i d e** :

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Grigore Mocanu, în interesele lui Andrei Miron.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 noiembrie 2025, prin care s-a respins cererea privind repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Andrei Miron către Alexandru Miron și Rodica Neamțu, intervenient accesoriu notarul Rodica Semionov cu privire la declararea nulă a certificatului de moștenitor legal și contractului de vânzare-cumpărare, compensarea cheltuielilor de judecată, ca tardivă.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Eleonora Badan-Melnic